

Aliter autē eis pcedendum qn̄
correctō eēt p̄tatiua. p̄lati vīde
ḡ lic; ut ibidē dicit. ¶ Quo ad
tertium principale q̄s correpo
re teneatur. R̄ndetur f̄m thō.
Fratna correpo p̄tin; ad quē
lib; adulatum regularit̄. qui ca
ritatē h̄r. siue sit p̄lat⁹ siue sub
dit⁹. p̄pt qd̄ d̄r. xviii. q. iij. Tā
sacerdos. q̄ reliqui oēs fideles
fūnam debet h̄re curam de h̄s
qui peunt. q̄ten⁹ eorum redar,
gucoē. aut corrīgātur a pccīs.
aut si incorrigibiles appareāt
ab ecclia sepentur. pmo sic ife
rior d; corripe prelatū suum.
aut aliū superiori. q̄ est op⁹
mīleicō die. qd̄ maxime prela
to debetur. Vnde ecci. xvii. Vm
cuiq; mandauit de⁹ de p̄mō
fuo. Tn̄ cum modestia d; fieri
ad platos. f̄m illud. i. thi. iij.
Semore ne increpaueris. sed
obsecra ut p̄r. Dcm̄ ē aut no
tant⁹ q̄ correpo p̄tin; regulai
ter ad quēlib; q̄ i casu nō p̄ti
net ad q̄sdā. Vnde gora super
math. xviii. Qd̄ i qn̄q; casib⁹
q̄s absoluitur a p̄cepto frater
ne correctōis. P̄m⁹ cū nō ē
aliq̄ sp̄s correctōis Vnde Ier.
frustra mīti. a n̄l aliud q̄ odīū
qrere. extreme demēte ē. Et p̄
uer. ix. Noli corrīgē deisore ne
odeit te. Secund⁹ cū tīetur de se
et p̄bacōis. a crīminali agi
tur. vbiq; obligat actor ad

talionē si p̄bacōe defecit vel
deficiat. Terti⁹ cū p̄lato tāq;
iudic̄notum ē factum. q̄ ille
notor⁹ vel ouict⁹ ē. Quart⁹
cū melioi op̄i vel ad minus eq̄
bono vacat. sic mōchiq; non
obligātur in dispendiū anima
rum suarum ext̄ monasteriū
vagari. Quintus cum multitu
do. vel potestas est i culpa. vbi
corripe plus nocet ecclesie
q̄ prodesset. Vnde uerius. Nō
sp̄s. non testis plebs. presul
scit. monachus sum.

¶ Capi. xiiij. de scandalo.
Expedita materia co
rectōis fraterne. qua
quis intendit alium
emēdere i in anima vivificaē.
Tractandum est de scandalo
quod directe contrariatur co
reptioni fraterne. quia per scā
dalū quis vere vel interpreta
tive intendit alium in morali
vita corrūpere. de quo scanda
lo tria sunt principaliter dicē
da. Primo quid sit. q̄ntum. i
q̄tuplex. Secundo qn̄ sit pec
catū mōle. xiale. v̄l nullū. Ter
ti⁹ q̄ sint p̄t scādalū vitāda. vel
fatiēda. ¶ Q̄ntum ad p̄mum. a
nōndū f̄m thō. 2. 2. q. xlivij. Eti
. iij. di. xxx viii. Qd̄ scādalū f̄m
Iero. sup math. xv. ē dcm̄. vel
fcm̄. s̄ obmissum min⁹ r̄dcm̄. p̄
bes occasiōē; ruine. d̄r. prio di
ctū non cogitatū. q̄ cogitacō

Quintū

Preceptum

nō oppomitur alicui ut offendiculū. Dicitur secō dicitū vel factū obmissum. q̄ istis modis pōt p̄xim⁹ ruinā patia nobis. Dicitur tercō. mīn⁹ rectū. non q̄ ab aliq̄ supatur i rectitudine. s̄ q̄ ht; aliquē rectitudinis defectū. vel q̄ ē fīm se malū. sicut peccā. vel q̄ h̄ sp̄em malilic; de se non sit malū. p̄bet tamē occasiōe; ruine. ut p̄ de i climāte se ydolo non puersa i tenēcōe. vñ aplus. n̄. thessa. v. Ab oī sp̄ē mala abstinetete ws. Dicitur quarto. p̄bens occasiōne ruine. nihil ei pōt esse hominī sufficiens cā peccā. qđ est sp̄alis ruina. nisi ap̄pria voluntas. idō dicta vel facta alteri⁹ p̄nt esse cā imperfecta et occasio peccandi. w̄catur autē scādalū grece. latie offendio. impulsio. vel ruina. q̄ sicut oī git q̄ ali quis obex poitut alicui i via corpah. cui impigēs dispōitur ad ruinam. et talis obex d̄r scādalū. Sic filiter i p̄cessu vie sp̄ualis otingit aliquē disponi ad ruinā sp̄ualem. p̄ dicitū. vel factū. vel obmissum alteri⁹. i p̄tum sc̄; aliquis sua āmoicōne. vel inductiōe. aut exemplo aliū trahit ad peccand⁹. et hoc b̄ p̄pe d̄r scādalū. Est autē scādalū valde detestabile peccatum. ut oñdit xps q̄ntupliciter. Math. xviiij. vbi dicit Rūi

Capitulū

xiiij.

scandalis aueit vñ. ergo plus peccat qui multos De p̄fillis istis. id ē i firmis Jero. ibi dic. q̄ recte d̄r p̄fill⁹. q̄ qui magnus est. id est robust⁹ i fide et caritate mouet non pōt p̄. xiiij. Non tristabit iustū quicquid ei accideit. qui in me credūt. q̄ magis fidelū scādalū ē cauendū. Ecce iam peccatum scādali positiū ē. Lūc seq̄tur p̄mo pena Expedit ei. id ē in mānū malū ei foret: ut suspēdatur mola afinaria i collo eius. et demergatur i p̄fundū mari. Et fīm Jero. loquitur fīm ritū palestīne. vbi p̄ maiorib; criminib; ligato saxo ad collum solebat h̄o i mare p̄cī. Mola afinaria. id est quicquid gravis lapis. ut ē afinus. vel qui onerat afinum. et d̄r mola quā voluit afini vel equi cū rota i molendinis. Secūdo alia pena īnuitur. v̄ mundo a scādali. Nā tot aīaz mors p̄curatur. quot scādala hūnt. ut expoit Hern. ill⁹ psai. xxxvij. In pace amaritudo mea amissima Amara ī nece martirū p̄ tyranos. amaior ī p̄secuētōe hereticor. s̄ amarissima ī scādali satib; falsis xp̄ianis Tercō p̄mit sp̄ale malū peccati mōrlis ibi. v̄ h̄o ī p̄ quē scādalū vēnit. Quarto oñdit malū scādali multiplicā pena et sp̄alit

ignis eterni. vñ sequitur. melius est tibi q̄c. q̄p mitti in igne eternū. Quanto alia pena additur de verme. math. ix. Obi de materia isti scandalī dī. vbi se; in gelēna vermis conscientie se; eorū non morietur. **S;** potuiss̄ q̄s a xpō quefisse. Si ita malū est alios scandalisare: cur p̄mittis scandalala euemē. Ide vñ dīt xp̄s. necesse ē. id est expediens ad aliorū pbationē. vel necesse si mundū vult male c. vivere. **S;** secundo potuisset quis iterū quefisse. Si ē necesse: ergo scandalisantes nō sūt pumēdi. Rñ. q̄ p̄mo. q̄r vñ ho mī illi p̄ quē scandalū venit. Et illa oīa dicta sūt. de scandalō actiuo. seu dato. q̄r illū est alioī speciale pccm. Est autē duplex scandalum. vnum actiuū seu datum. qd diffimilū est. q̄ isto dī quis scandalisare aliud est scandalū passiuū seu acceptum. i eo qui ex dicto. vel alteriī facto ruat. q̄ illud non est speciale peccatū. sed generale. a ipō dī quis scandalisai. Item nōndum q̄ dictum. vñ factum alicuiī potest alteriī ē occasio peccandi dupliciter. Vno mō per se. Alio mō p̄ accēns. Per se. quando quis intendit suo malo exēplo. wrbo. vel facto aliū ad pccm inducē. vel etiā si ipse hoc non intendit. ipm factū

ē tale. q̄ de sui natuā rācōe; habet ut sit iductiuū ad peccād. utpote cum aliq̄s publicē facit pccm. vel aliquid qd hab; siliitudinē pccī. Et tūc ille qui hoc facit. p̄pē dat alteri occasioē; ruine. potissime qn hoc intēdit. q̄ vocatur scandalū actiuū. Per accidens vero. wrbū. vel factū vnius est aliei cā peccādī. quādo preter intēcōnē opantis. a preter cōdicōnē opis aliq̄s malus male disposit⁹ inducit ad peccādū. puta cū q̄s inuidib; bōmis aliorū. Et tūc ille q̄ facit talem actū rectū. nō dat aliei occasioē; peccandi. s; aliis sumit. Et ido hoc ē scandalū passiuū fine actiuo. q̄ iste q̄ recte agit non dat occasionē ruine quā altē patitur. Et de passiuo scandalō loqtur xp̄s vbi prius math. Si ocul⁹ tu⁹ scandalisat te. si mang. si pes q̄c. Cotigit ergo qnq; q̄ siml̄ sit scandalū actiuū in vno. q̄ passiuū in altero. puta cū ad iductōe vñq; altē peccat. Qnq; ē actiuū fine passiuo. puta cū q̄s iducit aliū vbo vñfacto ad peccād. q̄ iste nō osētit. Qnq; vero ē passiuū sñ actiuo ut p̄ dcmē de dicto vel facto p̄ accēns in malicioso. **T**Qnq; ad secundū p̄ncipale: q̄n scandalū sit pccm vñmale. q̄n mōle. q̄t mōis hat pccm ē h̄c cōclusio sñ th̄. q̄ alios

q̄ scādalū actiū ſeu p̄ ſe nūq̄
ē fine culpa scandalis antiſ. Et
scādalum paſſiuū nūq̄ ē fine
culpa scandalisati. Actiū tñ
bene eſt fine culpa scandalisati.
q̄ paſſiuū fine culpa scandalisantiſ.
Prima p̄ ſe p; q̄ omne
scandalū actiū ſu. vel ē p̄c̄m.
vel habet ſp̄m p̄c̄. Si ē pec-
catū p; appoſitū. Si vero nō
fit de ſe peccatū h̄at ſp̄z pec-
cati. ut comedere ydolatriū co-
ram infirmis: d; dimitti ex cai-
tate ad tolleclum leſione pri-
mi. Et qui nō dimittit: con cai-
tate agit. ſicut dicit apls. Rō.
xiii. Si ppter cibū frater tu
oſtristatur. iā non ſi in caritatē
ambulas. Itē p; math. vbi. s.
Alię tres ptes patet ex ultimo
nobilitacto p̄cedeti articulo
e. Qān autē scandalū fit ſp̄ale
pecc̄m vel generale. R̄ndz tho.
q̄ ſcādalū actiū p̄ ſe q̄n vic;
p̄cedit ex intēcone agentis. ut
cū aliquis ſuo dicto. vel facto
intendit aliū trabere ad pecca-
tum: tunc ē ſp̄ale peccatū. Tu
q̄ ibi ex intēcone ſpeciali ſimis
ſortitur racōz ſpeciali p̄c̄. eo
q̄ ſimis dat ſp̄z in moralibus.
Tu etiā q̄ ſpeciali virtuti op-
ponitur. vic; caritati prout im-
pat correctionē fraternā. q̄
ſcandalisā intēdit aliū corrū-
p. vbi fraternaliter corrigēs
intendit aliū emēdere. Scan-

dalum vero actiū qđ fit p̄ter
intēconem agentis. puta cū ali
q̄ ſuo facto. vel verbo inordia-
to non intēdit altei dare. occa-
ſionem ruine. h̄ ſolū ſatisfac-
re ſue voluntati. q̄ ſic nō ē ſpe-
tiale peccatū. Quia qđ eſt per
accēns. nō oſtituit ſp̄m. h̄ eſt
tūc circumſtātia aggrauās. ſez
q̄ in publico fit. Scādalum
autē paſſiuū non p̄t eē ſpetia-
le peccatū. q̄ ex dicto. vel fco
alterius cōtingit aliquē ruere
ſi qđ cum q̄ ſ genus peccati.
¶ S; q̄ ſcādalū ē p̄c̄m mōr. f
le vel veniale: fe. tho. Scāda-
lū actiū p̄ ſe fit mōrle pecca-
tu. Prio q̄ ſcādalū q̄ ſe intēdit aliū in-
ducere ad peccand mōrliter.
Secūdo q̄ ſcādalū q̄ ſe intēdit induce-
re aliū ad peccādū venialiter
p̄ actū p̄c̄m mōrlis. Tercō au-
tem eſt viiale q̄ ſcādalū q̄ ſe intēdit
aliū inducer ad peccādū vi-
aliter per actum p̄c̄. venialis
Scādalum vero actiū p̄ ſe
accides. q̄ ſcādalū q̄ ſe non intēdit
aliū trabere ad pecc̄m. pmo eſt
mōrle pecc̄m q̄ ſcādalū q̄ ſe
pecc̄m mōrlis omittit. ſcādalū q̄ ſe
quiſ ſuo actu cōtemnit ſa-
lute p̄ximi. ut cū p̄ ea cōſerua-
da non pretermittat aliq̄ ſa-
tre qđ ſibi libueit. vnde etiā
in ſcripto dicit tho. q̄ q̄ ſcādalū
omittit actū i quo nō intēdit
p̄ximi nocumētum. qui act⁹

alias est veniale vel inifferens.
hūs tñ similitudinē pccā mōrē.
tunc scādalum actiuū eēt pec-
catū mōrē. ex aliquib; circum-
stancijs occurrentib; ex quib; esti-
mari. pbbabilit̄ posset q̄ i-
firmi aspiciētes peccarent mor-
taliter. veniale aut̄ potest eē du-
pliciter. Primo qn̄ q̄s actū co-
mittit peccati venialis. Secun-
do quādā q̄s actū omittit. q̄ nō
est h̄m se pccām. s̄ hab; aliquā
spēm mali cum aliqua leui indi-
ḡ screcōe. ¶ Quādā aut̄ passiuū
scandalum fit mortale vel veni-
ale. Elotand̄ q̄ cū scādalū im-
port; ī pactōe; quādā p̄ quā
aliquis disponit̄ ad ruinā;
ideo scādalū passiuū qn̄ q̄s est
pccām veniale. quādā h̄; ī pa-
ctōne tñ puta cum aliq̄s ex i-
ordīnato dīcto vel facto altei-
us cō mouetur motu venialis
pccā. Qn̄ q̄s vero' est mōrē qua-
si cū ī pactōne habēs ruinā;
puta cū aliquis ex ī ordīnato
dō vel facto alteri? procedit
vſq; ad peccatum mortale h̄c
h̄ de tho. ¶ Quo ad tertiu princi-
pale que bona sunt dīmittēda
vel non dīmittēda ppter scan-
dalum vici; passiuū. id est ne
aliq̄ scādalisetur. Nōndū prio
q̄ triplitia sūt bō. Primo que-
dā spūalia que sunt de necessi-
tate salutis. Secūdo qdā spū-
alia q̄ non sunt de necessitate

salutis Tercō qdā tpalia. Se
cūdō nōndū q̄ tria sūt ḡna h̄i
nū i qb; scādalū oriri p̄t. Pri-
mo qdā ex malicia p̄pa scāda-
lisat̄. puta cū aliqui volunt
impedie bona spūalia. prio vel
secūdo mō dēa. Et ill̄ s̄ scā-
dalum phaisoꝝ. Alij scādalī
sat̄ interdum ex ignorācia.
puta q̄ ignorat̄ opa quedā eē
licita. q̄ tam sūt licita. Et tercō
alij ex infirmitate scādalisat̄
nō ut p̄mi ex malicia p̄pa. a ta-
lū vici; secūdo a f̄cio mō dī scā-
dalū pufilloꝝ. ¶ Qn̄ ergo q̄ri-
tur q̄ bō sūt dīmittēda ne q̄s
scandalisetur h̄n. s̄m tho. pria-
bō q̄vici; sūt de necessitate sa-
lutis. puta que non possunt p̄-
termitti sine pccā mōrē. talia
nullus deb; dīmittere ne alijs
scandalisetur etiā quicūq; Ra-
co est. q̄qlib; tener; se diligē-
re prius q̄ pl̄ q̄ alterꝝ. ergo
ea q̄ sunt de necessitate salutis nō
debēt dīmitti ppter scādalū al-
teri? vitādū. vnde pt; q̄ quan-
do obliorꝝ obliuaco. a īplecō
operꝝ mie tpaliū. vel spiritua-
liū est de necessitate salutis. tūc
talja non sunt ppter scādalū
alicui? dīmittēda. ut pt; i h̄is q̄
q̄ aliq̄ osilia wuerit. a i h̄is q̄
b; īmin; ex debito defectib; alioꝝ
s̄buenire tempalib; ut
pascedo esuriēte. vel spūalib;
ut docēdo ignorāte. siue h̄moi

hiant debita. ppter in iunctū officium. ut ppter in platis. siue ppter necessitate indigētis. qz de talibus eadē racō est sic de necessariis oīm. nō solū aut ppter mōrle vñqz est fatiendū ppter vitādū scandalū ciūscūqz. sed etiā nec veniale peccatum est vñqz omittedū ut vitet scandalum alterius. licet ali quis actus qz alias esset peccatum veniale. ut verbū otiosū. aut simile hie posse nullū peccatum ppter utilitate alteri. dicit etiā btū Jero. qz dimittebū est scādūlū īne qd ppter ptermitti. salua triplici vitate. sc; vite. iustitiae. a doctrīne. Que declarans scūs thv. m. iiiij. vbi sup. sic. d. nullo modo aliquis peccāt d; ut peccatum alteri. vitet. quicūqz aut veritate relinquit peccat. Veritas ei de qualo quimur existit ī hoc. qz homo ī dictis a factis suis rectitudini sime. siue sime legis regule se cōformat. Cui quidem hō cōforma rī d; a ī hijs qz ad cognitōe ptingent. ī hoc ptingent ad veritatē doctrīne. Et ī hijs qz ad actionē spectat. siue ea debeat aliquis p seipsum agere. qd ptingent ad veritatē vite. siue ea debeat ab alijs obseruāda pml. gare. qd ptingent ad veritatē iusticie. que cōsistit ī rectitudine iudicij. nō tñ quicūqz pre-

termittit aliquid i quo se diuinē legi cōformare pōt. veritatē dimittit. qz illo remoto: vias adhuc remanere pōt. Suntunc dicitur aliquis veritate; dimittere. qn obmittit. vel facit aliquid. quo obmissio vel fecit veritas nō manet. qd sine peccato esse non pōt. Et ideo veritas nullo mō ppter scandalū passiū alteri dimittēda est. hoc tñ. vñ Ray. dicit. Doctor vel p̄dicator nō d; falsi doce re pro aliquo scandalō. tace re tñ pōt a d; si oēs obstinati sunt Ita qz deteiores efficiant. Vñ extali. v. utilius scandalū nasci pmittitur. qz veritas relinquatur. Veritas sc; doctrīne. vite. ī iustitie Secūdo vero modo bona spūalia que nō fūt de necessitate salutis. ut fūt osilia. vñ pmo dico qz ista non fūt dimittebū. nec ad temp. nec semp. ppter eos qz scandalisantur ex malitia. dicō sed qz vbi piculū nō īmininet. bene fūt differenda v̄l. occultanda ppter eos qui īnde scandalisarentur p̄babilitē non ex malitia. sed ex ignorātia. vel infirmitate. Tā diū autē ppter tales. opa qz nō fūt de necessitate salutis vbi piculū nō īmininet. fūt occultāda v̄l differēda quousqz debiter ed dita racōne instruātur alij qz

non debet ex talib⁹ scandalisa-
ris poci⁹ edificari. Et si pti⁹ red-
ditam racōe; hmōi scandalū
duret Jam videtur scandalum
esse ex malitia nō ex ignorātia
vel infirmitate. Vn̄ in scripto
dicit tho. q̄ ppter tale scādalum
passiuū cōfilia sunt ad temp⁹
intermittēda. vel occulte agen-
da. non aut oīno dimitenda.
q̄ homo plus sibi q̄ p̄ximis i
spūalibus puidere debet. Et ig-
norātia si diu duret. in malitiā
p̄ obſtimacōem oputatur Ta-
men attēda est quātas scā-
dalū a bōni qd̄ contingit ex oī-
lio seruato. et si hoc aliquādo
cōfilia sūt intermittēda ppter
scādalum pusillor⁹. vel scā-
dalū otēendum ppter oīfilia. bec-
k tho. Sed quid de opibus
alijs a oīfilijs seu superogatio-
nis opibus que wcatur m̄dif-
ferēcia ex genere. ut comedere
carnes. bibē vīnu. tēp alia mō-
licito acqrere. ac q̄fita custo-
dire. debita repetē. a sic de alijs.
nunqđ fūnt ppter scādalum
dimitenda. Sūt enim tripli-
cia oīpa. quedā nccāua ad salu-
tē. Alia superogacōis a oīfilij.
Alia vero m̄dra ex genere. Rx.
Rych. in. iiiij. di. xxxviii. Oīpa
m̄differēcia ex genere quorū
obmissio nulli alijs p̄iudicat n̄
opanti. et etiam in tpalibus tm̄
obmittenda sūt ad vitandū

scandalū p̄ximi prouenies ex
infirmitate vel ignorātia. qñ
p̄babilit̄ appar̄. q̄ n̄ tale op⁹
obmittatur: p̄ximus scādali-
sabit. Et si p̄bable ē q̄ scāda-
lisetur mortalit̄: tūc obmissio
illi⁹ opis est in p̄cepto. Si au-
tē p̄bable est q̄ non scādalise-
tur nisi w̄i aliter: tūc obmissio
illi⁹ opis est in confilio. post q̄
tamē proximo est oīsum q̄ ex
tali ope scād alisari non debet.
q̄ debito mō suafū ut non scan-
dalisecur. sic nō tētetur obmitte-
re illi⁹ op⁹ ppter p̄ximi scāda-
lū vitādū. Rūia scādalū pt⁹ ta-
lia ortū hortāta pueiens p
prie eēt ex malicia. Vnde ppter
illud non est dimitēdum. h̄c
Rych. Et dic̄. durād⁹ i. iiiij. dis.
xxxviii. q̄ fūnt m̄differēcia
comedere carnes. vel abstinerē
ab eisdē. oīa dimitēda sūt q̄
diu duāt scādalū pusillorum.
h̄c ille Et probat p Aug⁹. in
fmone dñi i mōte dandū ē ic
ut postea patebit. Et dic̄. nōn
ter q̄ diu duāt scādalū pusillo-
rum. propt̄ eos qui m̄forma-
ti in scādalū phariseorum m̄-
cidunt ex malicia. aut in volenti-
bus impēdere bona: sepe appa-
ret. Item ut statim dicetur km̄
thomam. et omnes cōmūniter
Temporalia non fūnt dimittē-
da ppter scādalū ortū ex mali-
cia. ergo m̄sto min⁹ abstinetē

Quintū

Preceptum

Thmoī quedā pl̄būtētia vir
tuti q̄ tpalia. **E**t dic. Wilh.
frater ray. q̄ non d; q̄s esse fa
ciliis ad credēdū. q̄ alij scāda
lisentur de bono ope qđ facit.
nec d; q̄s facile ppter metū scan
dali cessare a bono ope. **R**uia
d; p̄sumere de alijs potius q̄
sint boni. q̄ q̄mali sint. **S**em
per enim iudicādū est i mōiffe
rentib; in pte meliore. **T**amē
durāte oscia q̄ alij scandalisē
tur. d; dimittere. v̄l op̄ occul
tare. racō p̄m̄ dicti vic;. q̄ p
pter scandalū oxtum ex maliciā
nō debeat q̄s dimittere ope
ra bona cō filij. **R**uia si ppter ma
litia talū bona deberent semp
obmitti. mali bona frequēter
impedirēt. a occasio daretur
mal malignādi. v̄n hoc scāda
lum est phaiscor. qđ etiā cri
st̄ docuit non curare. **V**n pt̄
q̄ xp̄s Math. xv. p̄ntib; scri
bis a phaisis p̄dicass; xp̄o
discipuli dixerūt. **S**cis q̄ pha
risei audito hoc verbo. scanda
lisati fūt. **A**t ille respōdens ait.
omnis pl̄tacō quā nō plan
tauit pater me⁹ celestis erād
eabitur. **S**imile illos. ceci fūt.
Iduces cecor. Cecus aut̄ si ce
co ac. **R**acō sc̄di. vic; q̄ vbi pi
culū nō imminet. op̄a supero
gacōis fūt differēda vel occul
tāda. ppter scandalū pueiens
ex ignorātia l̄ infirmitate quo

Capitulū

xiii.

vſq; tales informētū. a alio
modo cōfortentur. **R**acō inq̄
est ista. q̄ ex occultacōe op̄s
superogacōis. v̄l ex dilacōe
a primi malū vitatur. q̄ infor
mabitur. a p̄pum bonum non
minuitur. v̄n dic. rych. super
iij. di. xxviiij. **Q**d tūc q̄s mei
to p̄prio non p̄iudicat. q̄ sic
op̄s superogacōis inmittere
meretur egle premiū. p̄mio de
bito op̄i superogacōis qđ
obmittit vel mai? **V**nde talū
obmissio n̄l minuit de perfecti
one caitatis. h̄ magis ad eius
augmētū dispōnit. **V**n xp̄s
hoc scādalū pusillor. **M**ath.
xvij. vitare nūb; ut patuit su
pra. **E**t math. xvij. ne scādalī
sar; didragma petentes: illud
psoluit. **E**t idem supra patuit
de aplo Rō. xiij. **E**x predictis
p; q̄ frequēter amici qui scan
dalizantur. de ingressu alieui⁹
i religionē. scādalū h̄ent pha
riscor. propter qđ Jero. i epi
stola ad heliodor. dic. lic; in
limine iaceat pr̄. ficeis oculis
ad vexillū crucis euola. solum
gen⁹ pietatis ē. i hac re eē cru
dele. **T**erco mō bō tpalia in
quādo fūt dimitte da ne alius
scādalisetur. distinguēdumē
Ela bona tpalia. s̄m tho. aut
non sunt nr̄a. h̄ nob̄ p̄e alijs
cōmissa ad obseruādū a dispo
nendū p̄ cōitate. sicut bona

ecclie committitur platis. et retributis reipublice committitur bona nostra reipublice. talia non sunt propter scandalum dimittenda. Quia talium consiluacō sicut et depositorum imminet his quibus sunt omissa. ex necessitate precepta tueris. Et ideo non sunt propter scandalum dimittenda. si nec alia bona prima que sunt de necessitate salutis. Vnde beatissimus Ihesus. cattuarie. repechit res ecclie cum scandalo regis. Aut bona temporalia sunt nostra quoniam nos sumus domini. Tunc iterum distinguendum est. Quia cum ea dare non volumus. vel apud alium detenta repetemus. Aut scandalum oritur ex malitia alicuius alienum volentis usurpare vel detinere. quod est scandalum phariseorum. Et illud scandalum non est curandum. et bona temporalia tunc sunt repetenda. Tu quoniam noceris homino eorum. daretur enim illis occasio rapiendi alieā. Tu etiam quoniam noceris rapiētibus. iniusta rapiēdo. vel remēdo alienum; peccarēt. Vnde dicit gratianus. in mora. loquens de raptōibus alienorū. Quedam suata equitate prohibenda sunt. non sola cura nostra subtrahātur. sed ne rapientes non sua semetipsos perdant. Aut scandalum oritur ex ignorantia vel infirmitate aliorū. quod est scandalum pusillorū. Tunc propter illud dimittenda sunt temporalia.

ad tempore. quousque sedetur scandalum per ammonioem. vel per aliquem alium modum. Vnde beatus Augustinus. in simone domini monte. dandum est quod nec tibi nec alteri noceat. quantum ab homine credi potest. et cum negaueris quod pertinet. indicanda est ei iusticia. et melius ei aliquid dabis cum patiente iniuste correxes. Si aut post sufficiēt amoenitatem. et sufficiētem instructionis. scandalum non sedatur: profectio est sua dimittere. sed non est necessitatis. Vnde Math. v. Si quis vult tecum in iudicio contendere. et tunicam tuam tolle. re: dimitte ei. et pallium. et loquitur de filio. Et si sit preceptum. intelligendum est ut dicit Augustinus. si prepucium animi. scilicet ut homo patus sit talia facere si hoc ipedit. permodicum fidei. et honorum. Sed dubium est quomodo predicatorum predicando. vel princeps. vel platus et eis similis se debet habere circa malos et scandalisatores honorum. persertim quoniam multitudo est in causa sue. quod mali aliquando tolerandi sunt. aliquando puniendi. Vnde xl. li. vi. tracta. in. questione. viii. assignat quatuor causas dissimilacionis circa peccata. iniquorum propter quas non potest vel non expedit iuram euelli. Una est cum mali sunt occulti.

nec pñt discerni ab om̄is. Alia causa est. si multitudo tāta est in causa. q̄ non possit extirpari sine scismate eccl̄ie. In quo etiam boni inuoluerētur. q̄ sic eradicaretur etiā a triticū. vñ au^{no}ḡ. nos ad doctrinā sacrā p̄tinere arbitram̄. ut q̄ canes i eccl̄ie ppter pacē eccl̄ie tolerem̄. vñ. vñ si vñ⁹ sol⁹ est. vñ pau^c. h̄ hoc non p̄t fieri sine scandalo bonor̄. eo q̄ eos latet crimen nocentis. Sicut dñs nō retēm Judā usq; ad dignū exi^{tum} tolerauit. Qn̄ tñ multitudine est in culpa: pñt aliqui magis rei ex eis pūri ad terrorē multitudinis. vñ turba iniquorum cū facultas ē in populis p̄mendi sermonē generali obūrgacōe feriēda est ut dicit. Aug9. coñ p̄meianū. **T**ertia causa est. qñ p̄babilit̄ p̄sumitur de eoz correctiōe. eo q̄ peccat ex iſfirmitate. vñ ignorātiā nō obſtiata malitia. Sicut tales ext inuaretur. sepe eradicaretur triticū. id est ip̄i q̄ postmodū oīhi fuerūt tritum factū. Sic pat̄ de paulo. Vñ b̄tūs dñic̄ spū. p̄lētico. inter hereticos i ḡm tradendos vñficit reseruari q̄ post multos ånos ouersus fuit Quarta causa si exercitādo bonos. proufuit eccl̄ie a non obſtit. Tuc ei tolerari pñt ne boni oīo tor.

peant in cauitate a sic eradicetur triticum. Vnde p̄s. dñs ostendit mihi super mimicos meos ne occidas eos. ne quādo obliuiscātur populi mei. **R**ob̄ sm̄ Vern. ad līram hodie de iudeis potest intelligi. vnde etiā Iudicū. nō delebo ḡetes quas dimisit iofue. ut i ip̄b expiar ista h̄c de vñ. Ray. addit. q̄ si peccati qđ fattiū auctoritate defendūt. q̄ non sit peccatum. tūc non d; coñ tales dormire seueitas discipline. Nam tales etiā heretici possunt dici. de p̄di. vi. ca. i. in fine. **E**t b̄m eūdem idem videtur seruādū circa publicā delinqūtē multitudinem. vñ principē. p̄dicaciōne. quod dictum est de correctiōe. vñ excoīcātiōe fatienda. vñ dissimulanda. Satis cōcordare vide tur tho. 2. 2. q. cviiij. **D**e māteria scādali tradit cancell. no u9 quatuor regulas de floribz. regulari moralū. Prima. nullq; agens bene b̄m önes circūstātias dici d; dare scandalū alte^r. q̄ tūcunq; scādalifetur ali9. **R**uia scandalū est dictū. vñ fa^{ctū} mīni rectū p̄b̄s altei occa^{sionem} ruine. Nā in via oīo recta si quis cecidit: nō ex scādalo vie. h̄ ex apprō defectu p̄ueniet. Scđa. sol⁹ ille scādalis actiue. qui aduertēs. aut adūtere debēs alios p̄niores.

Quatum

Preceptū

esse ad peccandum ex modo suo
age di. qui sibi non est in pœ-
pto. nihilominus ipse opari non
desistit. Secus in casib[us] hic ex-
clusis. ubi malitia propria est sca-
dalum gratis acceptū. Obi-
tere ea non est aduertētia nec es-
se debet de scandalo alteri. et
ubi quis ad illud operandū tene-
retur. Tertia regula Ille dicit ex
malitia sua peccare a scandalū
accipe non ex actu alteri qui
informatus sufficiēter de vita
te homini actus: nihilominus ca-
dit in ruinā. ut si ex ratio religi-
onis emisso pentes post suffi-
cientē de religiosis pfectōne in-
formacō eis se scandalisari oque-
rantur. scandalū est hoc non iā
pusillorū sed phariseorū: accep-
tū sed non datū. Quarta regula.
Quilibet ab omni actu cui non est
astrictus aliud tenetur desistere.
qui aut timet aut timet deum vel
mentem oiecurā scandalū pusil-
lorū. quousque de illo cōpescendo.
diligētiā cōpleuerit. nisi forte
pōsumi utilitate. vñctio spi-
ritus sancti doceat illud tunc a-
gendū. ut cristus fecit in pu-
blicatione veritatis sacramēti.

Capitulū. xiiij.

Preterea cū derisores
scu irrisores magna ma-
la faciat ecclesia occide-
tes cōceptus spūales bonorum
operum. de irrisōis vicō tria-

Capitulū

xiiij.

principaliter videnda sunt. Pri-
mo quale vitium sit. et quid sit
irrisio. Secundo quod detestabile
sit. Terco Vtrum risus sit hac
tus. ¶ Quartū ad primum notandum.
et sequentibus quod iniuria et iniustitia sit verbo
per quinque vicia. Sunt enim quin-
tuplicia bona hominis quod tum
ad propositū sufficit. vices fama.
honor. amicitia. gloria seu testi-
monium conscientie. et bona na-
tus et fortune. Detractor famam
recipere nimirum. Su-
furro amicitiam inter aliquos
vult tollere. derisor ad confusi-
onem conatur proximi. et eri-
pere vult gloriam honorum am-
ime. Maledicens vero penam
imprecatur. et si peccatum ali-
tui optat: tamen illud facit in
penam primo. Et quatuor pri-
ma vicia eo ordine quo ponū-
tur se excedunt in malitia. Quia
detractor est malus. peior est tu-
meliam inferens. quem excedit
sus furro. qui amicum recipere
gescit. Et adhuc peior est irri-
sor. intellige semper. tenebris pa-
ribus. Sed etiam intēcum pes-
simi fuit maledicē. ¶ Quale au-
tem peccatum sit deriso: et ab
alios distinctū. Tertium secundo
bonum theo. ubi plus. q. lxxv. quod pec-
cata verbis fuit principie pensa-
da in intentionem pferentis